

πυρρίσται ὁ ἔλεγχος καὶ βλάβαι, ἀλλ' ἐν ἀδι-
 κείνῃ ἢ ἀπικραταλλὰ πᾶσι δαδικαίωτα, εἰ
 βλαβερόν ἀλλὰ κελόν, εἰ λυπηρόν ἀλλ' ἀ-
 φέλμων, ἢ π' ἄλλο τοιοῦτον ἄλλος ἔστος, ὡς
 ὄρειν ἀμάρτυρας, ἢ ἀτύχημα, ἢ αἰαγνήσον ἔξ
 Σοφοκλῆς ἔφη, πρέμειν οὐχ ὡς ὁ διαβάλλων
 ἔρη, ἴνα δαδικῆ γέρον, ἀλλ' ἐξ αἰαγνήτος οὐ
 γὰρ ἐκοντὶ ἔξ) αὐτῶν ἐπι ὀργδύκοντα. καὶ ἀπικραταλλὰ πᾶσι δαδικαίω τοῦ ἔνεκε, ὅτι οὐ βλάβαι
 ἔβουλετο, ἀλλὰ τὸδε, ἀλλὰ οὐ πῦ το ὁ δια-
 βαλλέτω, ποιήσται συμῆσθ δὲ βλαδιώμα. δὲ-
 ἔχον δὲ μιστεῖν, εἰ ὅπως πῦ το ὀργύται, ἐποί-
 σω ἄλλος, εἰ ἐμπελείη κηγ ὁ διαβάλλον, ἢ
 νῦν, ἢ πωρτερον, ἢ αὐτὸς, ἢ γὰρ ἐργός. ἄλ-
 λος, εἰ ἐμπελαμαβάνονται, οἷς ὁμολογοῦσι
 μὴ ἐνόχως ἐξ) τῆ διαβολῆ) ὅξ, εἰ ὅτι κερδα-
 ερὸς ὁ μοιχός, καὶ ὁ δεινός, καὶ ὁ δεινός ἄρα.
 ἄλλος, εἰ ἄλλοις διέβαλεν, ἢ ἄλλος αὐτὸν
 ἢ αὐτοῦ διαβολῆς ὑπελαμαβάνοντο, ὡς περ ἄνω-
 τὸς νῦν, οἱ πεφίνασιν ἐν ἐνόχως. ἄλλος ἐν τῷ
 ἀπικραταλλὰ πᾶσι δαδικαίωτα. ἀτυπον
 γὰρ, εἰ ὁ αὐτὸς ἀπιστος, οἱ τοῦτου λόγοι ἔσον-
 ται πιστοί. ἄλλος, εἰ ἄλλοι κριστεῖ ὡς περ Εὐ-
 ρειπίδης πωρτερον Τραμόντα ἐν τῆ ἀπιδόσθ
 κερταροῦντα, ὡς ἀστέλης, ὅσγ) ἐποίησε
 κελδῶν ὅππορτεν

Ἡ γλῶσσαν ὁμοίωσθ, ἢ δὲ φιλῶ αἰάμοπος.
 ἔρη γὰρ αὐτὸν ἀδικεῖν τὰς ἐν τῷ Διονυσιακοῦ
 ἀγῶνος κριστεῖ εἰς τὰ δικαστήρια ἄγονται
 ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν δεδωκέναι λόγον ἢ δάσθην, εἰ
 βούλεται κερταροῦν. ἄλλος ἐν τῷ διαβολῆς
 κερταροῦν, ἢ λίκον καὶ πῦ το, ὅτι ἄλλας κρι-
 στεῖς ποιεῖ κοινὸς δὲ ἀμφοῖν ὁ τόπος, τὸ σύμ-
 βολα λέγειν, ὅσον ἐν τῷ Τάκρω ὁ Ὀδυσσεύς,
 ὅτι οἰκείος τῷ Περάμω) ἢ γὰρ Ἡσίοθην ἀδελ-
 φῆ) ὁ δὲ, ὅτι ὁ πατὴρ ἐχθρὸς τῷ Περάμω, ὁ
 Τεταμῶν. καὶ ὅτι οὐ κερταροῦν γὰρ κερταροῦ-
 πων. ἄλλ' ὅξ, τῷ διαβάλλοντι, τῷ ἐπιγνοῦντι
 μικρόν, μακρῶς λέξαι, μέγα σιωτήμω, ἢ
 πολλὰ ἀγαθὰ πωρτεντα, ὁ εἰς τὸ πωρτεντα
 πωρτεντα ἐν λέξαι. τοιοῦτοι δὲ οἱ τεχνικῶ-
 ται καὶ ἀδικῶτατοι τυῖς ἀγαθῶς γὰρ βλάβαι
 πῦ το πωρτεντα, μὴ γινώτες αὐτὰ τῷ κερταροῦ-
 κοῖνον δὲ τῷ διαβάλλοντι καὶ τῷ δολοῦ-
 μῶ, ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται πλείονων
 ἔνεκε πωρτεντα, τῷ μὴ διαβάλλοντι, κερ-
 κοῖνισθόν ὅτι τὸ χεῖρον ἐλαμαβάνοντι τῷ δὲ δολοῦ-
 μῶ, ὅτι τὸ βέλπον ὅξ ὅτι ὁ Διομήδης
 τῷ Ὀδυσσεῖ πωρτεντα, τῷ μὴ, ὅτι δια τὸ ἀρεῖον ἐπελαμαβαῖεν τῷ Ὀδυσσεῖ τῷ δὲ, ὅτι οὐ

A enim se fecisse: quòd is dicebat, & nocu-
 se: sed non iniuste egisse. Aut compensare
 eum, qui iniuste agit, si noxium, at honestum,
 si molestum, at vile: aut aliquid aliud tale.
 Alius locus, esse erratum, aut infortunium,
 aut necessarium, ut Sophocles dixit, se tremere:
 non quemadmodum calumnians dixit, ut videretur
 senex, sed ex necessitate. Neque enim volenti
 sibi esse annos octoginta. Et compensare,
 cuius gratia, quòd non nocere voluit, sed hoc,
 & non illud, quòd criminatio est fecisse:
 contigit autem nocere. iustum verò esset,
 aduersus me odium esse, si, ut id fieret,
 commissem. Alius, num simul teneatur
 criminans aut nunc, aut prius, aut ipse,
 aut suorum aliquis. Alius, num alij simul
 teneantur, quos confitentur non affines
 esse criminatio. ut si purus adulter est,
 igitur & ille, & ille. Alius, num qui
 criminatur, alios criminatus sit, aut alios
 ipsos, aut sine criminatio suspecti fuerint,
 ut ipse nunc, qui reperti sunt non affines
 culpæ. Alius ex contrario criminatè
 criminati. Absurdum enim est, si ipse
 indignus sit fide, eius fore sermones fide
 dignos. Alius, si factum est iudicium, ut
 Euripides in Hygiamontem in Antidosi
 accusantem impietatis, ut qui fecit carmen,
 inbens peierare. Lingua iuravit, mens
 verò iniurata. Dixit enim iniuste agere,
 ex Dionysiaco certamine iudicia in forum
 traducentem. ibi enim se reddidisse
 rationem, aut redditurum, si voluerit
 accusare. Alius ex criminatio accusare,
 quantū & id sit, quòd alia iudicia efficiat,
 & quòd non credat rei. Communis autem
 ambobus locus est, notas dicere, ut in Teu-
 cro Vlysses, quòd affinis Priamo: Hesi-
 one enim soror. ille verò quòd pater inimicus
 Priamo, Telamon: & quòd non indicauit
 exploratores. Alius, criminanti, laudando
 rem parum prolixè vituperare, magnam
 concisè, aut multa bona afferendo, quòd
 ad rem pertinet, vnum vituperare. Tales
 autem sunt artificiosissimi, & iniquissimi:
 bonis enim nocere conantur, miscens ipsa
 cum malo. Commune etiam est criminanti,
 & defendenti, quoniam idem contingit,
 plurium causa gestam esse, ut criminanti
 quidem deprauandum sit in peius arrip-
 iendo: defendenti verò, in melius: ut
 quòd Diomedes Vlysssem przeligit: illi
 quidem, eò quòd optimum existimauit
 Vlysssem: huic verò, quòd non,